

Twin Towers Doel

De tweelingtorens
de koeltorens van Doel:
in gedachten sloop ik ze,
ik maak ze met de grond gelijk,
geëffend met de Scheldek welders,
verzonken in slik en schorre.

In mijn wildste fantasieën
ontmantel ik de kerncentrale,
het symbool van ongebreidelde kortzichtigheid
en oeverloos gewin op deze oever.

De Doelse tweelingtorens en de kernfabriek
zij blijven overeind,
onaanraakbaar omheind,
onafbreikbaar beschermd,
heilig verklaard,
maar voor altijd een dubbel kankergezwel
in het platgewalste Scheldedorp,
boven de opgespoten en weer uitgegraven polder,
een dubbele walmende etterbuil
op het zieltogende dorp,
op de doodbloedende woongemeenschap.

Want zie: het dorp verschraalt,
de leegstand woekert,
de mensen worden er met centen weggelokt
en wie wil blijven wordt eruit gezet,
gedepoteerd.

Als Vlaanderen dit oude stroomgebied
der Nederlanden
met eeuwenlange vruchtbaarmaking en bewoning

in het vlees laat snijden,
laat verminken
en een dorp te grabbel gooit,
dan wellen woedetranen in mij op
om dit geliefde maar gedweë moederland,
een schrei ten hemel,
een klacht naar de lage luchten
boven het lage land,
echoënd tegen de gepolijste koeltorens
van de kerncentrale boven een woonkern
die door expansiedrift van industrie
ter ziele dreigt te gaan
en die door winstbejag verraden is.

Laten wij Doel maken
tot een oase in de industriewoestijn.

Laten we Doel maken
tot een culturele vrijhaven.

Herman J. Claeys